

ספורט

איגרוף

ההצגה הגדולה

איש בישראל לא העלה אי פעם בדעתו שרבות אורחים, ביניהם כאלה הרחוקים מחיי הספורט, יתעניינו בהתלהבות כה רבה בתוצאותיו של קרב איגרוף אחד. אלפים רבים מהם שילמו סכומים שהגיעו עד 20 ל"י הכרטיס עבור הזכות לחזות בקרב זה — קרב האלימירולו על אליפות אירופה. ברור שלא רק המאורע הספורטאי כש לעצמה, שהוא מאורע ראשון בקנה-מידה בינלאומי כסוג זה הנערך בישראל, הוא ששילבה את הקהל. ההצגה עצמה — וירת האיגרוף הענקית מוארת הזקורים באיצי טריון החדש, האחרונה המיוחדת, התזמורת ושאר גינוני הטקס — כל אלה הוסיפו למשיכה.

אולם זכותו הגדולה של ג'ק סולומונס, אמרגן האיגרוף היהודי מבריטניה, שאיגרוף ביוזמתו את הקרב בישראל, היא שהוא הוכיח שניתן לעניין את הקהל בישראל אף במאורע ספורטאי דוחה, כאיגרוף, במידה שמגישים לו מופעים ברמה ובאיגרוף נאי תים.

כדורגל

שמירה מיוקפת

„אתם גומרים לי את קבוצת הגדנ"ע שלי ואת כל נבחרת ישראל בעתיד!“ הטיח כתב מעריב ומאמן קבוצת הגדנ"ע עודד עמי פוטלר, בפני שני עסקני נבחרת הנוער, שהיתה לפני חודש בהולאנו. שני העסקנים לא התרגשו מדבריו. יצחק בן-בסט, עסקן מכבי יפו, היה עסוק כבר אותה שעה באריות חפציו לנסיעה לבלוגריה; ואילו יהודה ליליאן, רכז הכדורגל של הפועל, שהיה גיבור הנסיעה, לא העז להתערב. הנערים, ניצאו ברובם בפעם הראשונה בחייהם במסגרת נבחרת ארצית בכדורגל, לא התרגשו אף הם מהצעות. בשמותם הקצרה בתוך-לארץ הספיקו לשמוע הרבה צעקות.

בין משכנע. הצעקות הראשונות נש מעו מיד בערב הראשון של הנבחרת בי הולאנו. כשהודיעו לנערים שעליהם לישון לבדם בבתי יהודים מארחים, הודיע משה ליאון שהוא אינו מוכן לישון לבדו אצל אנשים זרים. בתחילה ניסה בן-בסט ל שכנע אותו בשקט, אך משלא הועיל הדבר, החל לצעוק. ליאון נבהל, אך התעקש. לי בסוף יתירו לליאון, אך לבן-בסט נזמה היה שהצעקות השפיעו במשהו. מאיתו רגע הפכה הצעקה לטון הדיבור הרגיל שלו. הנערים התרגלו במהירות, החלו לצעוק חזרה.

המשבר חל כבר בערב השני לשהות במקום. הנהלת המשלחת לא אירגנה כל תוכנית מרוכזת לנערים, הסתפקה בכך ש הודיעה שתערוך ביקורת בבתיים בהם מת גוררים הנערים, בשעה 10 בלילה.

בשעת הביקורת לא נמצאו רוב הנערים במיטותיהם. מיד נסעו שני ראשי המשלחת לערוך מארב ברחוב החלונות של העיר, הי ידוע יותר בשם רחוב חלונות. הם תפסו קבוצה מהנערים שטיילה במקום. בין הנעי רים בני ה"17 נפתחה חקירה מי הוביל את הקבוצה למקום המפוקפק.

הועלתה הצעה לשלוח את מרדכי שפיג לר, שנראה בעיני בן-בסט כאחראי לטויל, חזרה הביתה. העונש בוטל, אך האיום המורה לרחוק מעל הנערים, רחוב החלונות הפך לנושא מרכזי בשיחת אנשי ההנהלה. הם הירבו כל כך להזהיר ולאסור על הנעי רים את ההליכה לשם, עד שאפילו אותם שלא חשבו כלל ללכת, מצאו את עצמם חייבים לבקר במקום, כדי לשמור על יוקרתם.

לבסוף לא טמן גם בן-בסט עצמו את ידו בצלחת. כאשר הודיע מאנדי לפני הי מישחקים המרכזיים לשחקנים, שאם ינצחו את רפא"ד ואת טוטנהאם יקבלו חופש ל טייל בכל העיר, פרט לרחוב החלונות, התי להב בן-בסט, שלא הבין כראוי את דברי המאמן והפליט, ספק בריצנות ספק בצחוק: „אם תקחו את הגביע, אני עצמי אוביל אתכם לרחוב החלונות!“

הוא כמוכן לא הוביל אותם לשם, אך רושם המלים נחרת. הסביר עמי פוטלר את סיבת כעסו: „מקודם השחקנים שלי אפילו לא חשבו בצורה כזאת על בילוי עם חבורות. עכשיו, כשחזר שחקן הקבוצה שלי מהנבחרת הלאומית עם סיפורים כאלה, לא אוכל לשמור עליהם בשום אופן!“

קורבן שלומוביץ* בגיל 24 אגורות?

לצדף הוריו, ביקש מחברו להחאה של 60 אגורות לקניית פלאפל. החבר נתן.

במשך השבועיים שלאחר מכן הזכיר הי נער למרדכי את הובו. בתחילת השבוע שעבר החזיר מרדכי 36 אגורות.

„איפה שאר הכסף?“ התעניין הנושה. „אחזיר לך בעוד שבוע“, השיב מרדכי.

„טוב“, הככים הנער, „אז במקום זה בוא לעזור לי לעבוד בגינה של הורי ולהוציא את הקוצים.“

„מה פתאום?“ התקומם מרדכי השניים התקוטטו ואף החליפו מהלומות.

„טוב“, נרגע לבסוף הנער, שהסכף מעור לם לא היווה בעייה בחייו. „בוא אלי הביתה ונשחק.“

השניים נכנסו לבית הריק והנער ניגש לארון, הוציא משם את אקדחו של אביו, המוחזק ברשיון: „תראה איזה יופי!“ אמר למרדכי, כשהוא מכוון את האקדח ל עברו.

„ואו“, סיפר מרדכי, „שמעתי טראה, ראיתי אש ונפלתי.“

היורה גרר את חברו החוצה, עוברי אורח נטלו את הפצוע, שהכדור פילח את חזהו ויצא החוצה, הובילוהו לבית-החולים. הי פצע לא היה קשה וכעבור שבוע הסתובב כבר מרדכי בחוץ. אך חברו המכובד ממנו, חזר בינתיים מנימה, אל מחנה העבודה לנוער שליד תל-מונד.

הווי

דבר אחר: בחיפה, הגישה מורה בקי שה לגירושין מבעלה, בעל אטליה, טענה שאין היא יכולה לחיות עמו מאז החל למי כור בשר-חזיר באטליוז. . . **עוגה, עוגה, עוגה:** באשקלון, נכנסה אשה לאמפיה על מנת למסור עוגות, נלכדה כאשר הפועלים שכחה בפנים, נעלו עליה את המאפיה. . . **בילבול רוח:** במעויר ציון, כשהופיעו המוזמנים לחתונה בשעה שצויינה בהזמנה, הופתעו לשמוע כי הי חופה כבר נערכה שעות מספר קודם, כדי לבלבל את הרוח הרעה שגרמה, כמה ימים קודם לכן, לחתן חושב המקום להימלט מהחופה שעות אחרות לפני קיומה. . .

חדשות הספורט: בתל-אביב, פרץ וי כוח קולני בין שני אוהדי קבוצת-כדורגל שונות, הסתיים שעה שאחד המחמחכים ניפץ על ראשו מקלט טרנויסטור. . . **השכלה ברה"מייל:** בחולון, התרעם תלמיד על מורת, שנתנה לו ציון מן בשל אי-דיוקים בחיבורו על מעמד הריסני, טען להצדקתו כי העובדות שהביא הן „בריוק כפי שתוארו בסרט עשרת הדיב רוח“.

* מסתכל בפצע.

במדינה

משפט

מימרח כבוד

דוכן הפירות בחנות שברחוב בן יהודה בתל-אביב, היה עמוס כל טוב. אהרון מילנר (47), אזרח ארצות-הברית, הושיט ידו ובהר לו ארבעה מיטמשים מתוך הי ארגו. „כמה זה עולה?“ שאל את המוכר באנגלית.

האמריקאים הללו. התחנני המזוקן לא הבין את השאלה, אך מישוה התנדב ל תרגם לו. „תסביר לו שאני מוכר רק רבע קילו“, ביקש מהמתרגם לומר לקונה. אולם אהרון התעקש. הוא ביקש לקנות רק ארבע מיטמשים ולא יותר.

„אם כך, אז אני לא מעוניין למכור לך בכלל“, פסק החנוני והוסיף לעבר קהל הלקוחות: „תראו את האמריקאים האלה, אין להם כסף לקנות קילו מיטמשים.“

הוא חשב כי האמריקאי לא הבין את דבריו. אך הוא טעה. כי אהרון, שהוזה בארץ כבר מספר שנים ומתפרנס מעבודתו כומר-עם, הבין מעט עברית. כששמע את ההערה הפוגעת, הרים ידו החופנת את ארבעה המיטמשים, מרח אותם על פרצופו הנדהם של המוכר.

מאה גרם מיטמשי. רק כעבור יומיים שיחררה המשטרה את אהרון, לאחר שהא שימה אותו בתקיפה. כשנשאל על-ידי הי שופט, אליו הובא לשיחרור בערבות, מדוע עשה זאת, השיב: „לא היה איכפת לי מסרב למכור לי. אבל אני לא מוכן למכור את הכבוד של אזרח אמריקאי עבור מאה גרם מיטמשי.“

נוער

פנימה והחוצה

נער בן 17 עמד כל הלילה ליד גדר בית החולים בעפולה ובכה. „אלוהים“, קרא לי עצמה ואל הבניינים המוארים של בית החולים מעבר לגדר, „אלוהים, תעשה שלא יהיה לו שום דבר!“

בשעה שלוש בבוקר פנה הצעיר לביתו בשעפולה התחתית. כאשר הגיע הביתה בשעה ארבע, בקע אור מחלונות הווילה הקטנה של הוריו, ליד תחנת הרכבת הי ישנה. בפנים ישבו אמו, אביו ושני שוטי רים.

הוא ארו חפציו במזודה ויצא עם לובשי המדים. בבוקר הוא היה כבר בי דרכו לכפר העבודה בכלל תל-מונד, אחרי חופשה של חצי שנה.

האופניים נעלמו. הנער הבלונדי, יפה-התואר, עלה ארצה עם הוריו לפני פחות מחמש שנים, התישב אתם בכפר המורה, ליד עפולה. הוריו היו יוצאי דופן בסביבה החברתית של עולי צפון אפריקה. אמו היפה, המדברת רק רוסית, מגמגמת רק בקושי מספר מלים בעברית.

הנער היה מפגיר, רב עם כל ילדי השכניים והיה נכח אותם. התלונות נגדו נערכו מדי יום. פעם נעלב זוג אופניים לאחד מילדי המקום. הם נמצאו כעבור כמה ימים במחבוא של הנער הבלונדי. בהסכמת הי הורים הוא הועבר לכפר העבודה לנוער בתל-מונד, בילה שם שלוש שנים. לפני חצי שנה חזר משם, כשכל תוספת השכלתו מסתכמת בידיעה נרחבת של השפה הערית. בית, נוסף לשפה העברית, הפולנית וה רוסית, אותן ידע עוד לפני היכנסו למוסד הסגור.

דחם וזמרייה. הוא החל לבלות את יומו בתחנת המיניות של אביו, במרכז עפולה, ושם גם פגש לראשונה את מרדכי שלומוביץ (11) הצנום והחביב.

מרדכי היה בן למשפחה מסובכת. שנים רבות היה בן יחיד להוריו המזוקנים. כאשר נולד להם בן זקונים לפני כשנה, תקפה קנאה את מרדכי והוא החל להיעדר יותר ויותר מביתו.

הנער שזנב זה גתה את המוסד הסגור ליד כלא תל-מונד והילך עם הרגשות הי קיפוח, שיצא זה עתה לרחוב, מצאו שפה משותפת איש עם אחיו, למרות הבדלי הגיל. גם אמו הסימפטית של הנער חיבבה את מרדכי, והתה מזומנה אותו לבלות בי ביתם המרחה, לחזות בתוכניות הטלביזיה הסורית, ולעיתים קרובות היתה אף מכבדת אותו בסעודת ערבית.

כדור בחזה. לפני כשלושה שבועות נתקף מרדכי רעה. הוא התעצל לחזור

נסיעה עם

זה כל ההכרל

לפני סגירת ההרשמה: נותרו עוד כמה מקומות ל-

5 טיולים מאורגנים החל מ-1065 ל"י

לאירופה

הטיול הקלסי איטליה שוויצריה צרפת לוקסמבורג בלגיה הולנד (אנגליה) 35 יום

ההפלגה: 31.7.62 • 1450 ל"י

2 טיולים ספרדיים 36 יום • הפלגה 19.7.62

ספרד צרפת שוויצריה

ספרד - צרפת - 25 יום הפלגה: 9.9.62 • 1065 ל"י

טיול נופש וזופש איטליה אוסטריה שוויצריה צרפת

33 יום הפלגה: 5.8.62 • 1560 ל"י

טיול עמחי קצר איטליה שוויצריה צרפת

22 יום הפלגה: 29.7.62 • 1065 ל"י

רח' נחלת בנימין 75 טל. 67581-67551 ת"א

פרסום צימט

